

Het Boek Lachairoi

BRAVE
new
BOOKS

Het boek Lachairoi

*Een boodschap aan
de Christelijke wereld.*

*Maar iemand die profeteert spreekt tot
mensen, en wat hij zegt is opbouwend,
troostend en bemoedigend.*

(I Korintiërs 14:3)

**Daniel
Van den Eede**

Schrijver: Daniel Van den Eede
Coverontwerp: Daniel Van den Eede
ISBN:9789402140057
© <Daniel Van den Eede 2015>
danieleede@lachairoi.be

Niets van dit boek mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder de voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

INHOUDSOPGAVE

<i>Voorwoord</i>	9
<i>Over Exegese</i>	11
DEEL 1	13
Leerstellige knelpunten	13
<i>God en geweld</i>	15
<i>God en seks</i>	19
<i>Masturbatie</i>	23
<i>Geen eeuwige straf</i>	27
<i>Mannen met mannen</i>	37
<i>Geologie en Genesis</i>	45
<i>Terugrekenen met de oudvaders</i>	51
<i>De vrouw van Kaïn</i>	55
<i>Letterlijke interpretatie</i>	59
<i>Echtscheiding</i>	63
DEEL 2	69
Bemoedigingen en Bedenkingen	69
<i>Het Onze Vader</i>	71
<i>De tien Geboden</i>	75
<i>Godsrechtvaardiging (Theodicee)</i>	77
<i>Genocide in de Bijbel</i>	79
<i>Naar het beeld van God</i>	83
<i>De ziel na het overlijden (Crematie of niet)</i>	85
<i>Gezien en gehoord</i>	89
<i>Bronnen van de Bijbel</i>	91

<i>Geloof als bewijs</i>	97
<i>Het vloekwater</i>	99
<i>De scheppingscode</i>	103
<i>Oneindig</i>	105
<i>Onrein & Onheilig</i>	107
<i>De les van de kreeft</i>	111
<i>Het getal veertig in de Bijbel</i>	113
<i>De inhoudsmaat Bath</i>	119
<i>Antwoord aan een Atheïst</i>	123
<i>Antwoord aan Etienne Vermeersch</i>	129
<i>De Koran en Jezus</i>	135
DEEL 3	141
Over Jezus	141
<i>Eengemaakte geboorteverhaal van Jezus</i>	143
<i>Natuur van Jezus</i>	149
<i>The Passion of the Christ</i>	151
<i>Sterfjaar van Jezus</i>	153
<i>Jezus en de wet</i>	157
<i>Vereenzelviging van Jezus</i>	161
<i>Profetie over Jezus door Natan</i>	165
<i>Jezus en Salomon 1</i>	167
<i>Jezus en Salomon 2</i>	169
<i>Jezus in het boek wijsheid</i>	173
<i>Het verborgen evangelie</i>	175
<i>Jezus en Jona</i>	177
<i>Lijkwade van Turijn</i>	181

DEEL 4..... 187

Een beetje kritiek..... 187

<i>Christelijke verdeeldheid.....</i>	<i>189</i>
<i>Het Leugentje.....</i>	<i>193</i>
<i>Wie is mijn naaste?.....</i>	<i>195</i>
<i>De Goddelozen.....</i>	<i>197</i>
<i>Godsdienstvrijheid.....</i>	<i>205</i>
<i>Kerk en Politiek.....</i>	<i>207</i>
<i>Euthanasie, abortus, homohuwelijk.....</i>	<i>209</i>
<i>Doodstraf.....</i>	<i>211</i>
<i>God niet verzoeken.....</i>	<i>213</i>
<i>Bloedtransfusie of niet?.....</i>	<i>217</i>
<i>Kind van God.....</i>	<i>221</i>
<i>Bijbelstudie.....</i>	<i>223</i>

DEEL 5..... 225

Speciale jaartallen..... 225

<i>Eérste wegvoering. 609 v.C.....</i>	<i>227</i>
<i>Terugkeer uit Ballingschap 539 v.C.....</i>	<i>228</i>
<i>Alexander de Grote. 336 v.C.....</i>	<i>229</i>
<i>Antiochus IV. 175 v.C.....</i>	<i>230</i>
<i>Ontheiliging tempel 168 v.C.....</i>	<i>230</i>
<i>Makkabees verbond 161 v.C.....</i>	<i>231</i>
<i>Pompeius veroverd Jeruzalem 63 v.C.....</i>	<i>231</i>
<i>Julius Caesar kroont zichzelf 49 v.C.....</i>	<i>232</i>
<i>Julius Caesar vergoddelijkt 42 v.C.....</i>	<i>233</i>

<i>Verwoesting Jeruzalem 70 AD.</i>	<i>234</i>
<i>Bar Kochba opstand 133 AD.</i>	<i>235</i>
<i>Kalief Omar verovert Jeruzalem 637 AD.</i>	<i>236</i>
<i>Turken veroveren Jeruzalem. 1071 AD.</i>	<i>236</i>
<i>Kruisvaarders in Jeruzalem 1099 AD.</i>	<i>237</i>
<i>Mammelukken in Jeruzalem. 1260 AD.</i>	<i>238</i>
<i>Proclamatie Van Napoleon. 1799 AD</i>	<i>239</i>
<i>Einde Spaanse inquisitie. 1834 AD.....</i>	<i>242</i>
<i>Eerste Zionistisch Congres. 1897 AD.....</i>	<i>242</i>
<i>Britten veroveren Palestina. 1918 AD.....</i>	<i>243</i>
<i>Witboek Mc.Donald 1939 AD</i>	<i>245</i>
<i>Joden veroveren Jeruzalem 1967 AD</i>	<i>246</i>
<i>Oslo akkoorden II. 1995 AD</i>	<i>249</i>
Bijlagen	251
<i>Mijn Stellingen.....</i>	<i>253</i>
<i>Mijn verhaal.....</i>	<i>259</i>

Voorwoord

Doelgroep

Dit boek is in de eerste plaats bedoeld voor christenen. Ik hoop echter dat de inhoud van dit boek ook voor niet christenen een verheldering mag zijn, en dat hun visie op de God van de Bijbel een beetje bijgekleurd mag worden.

Inhoud

Dit boek is het resultaat van observaties, opmerkingen en bedenkingen die ik gevormd heb gedurende mijn christelijk leven. Het is mijn kijk op leerstellige punten en het christelijk leven. Het gaat ook over antwoorden op diverse christelijke vraagstukken die ik voor mezelf heb geformuleerd en die ik graag wil delen met de christelijke wereld.

De Katholieke, Protestantse en Evangelische christenen zullen elk wel iets vinden dat hun aanspreekt of soms misschien tot aanstoot is. Mij is het enkel doen om proberen aan te tonen dat de officiële Kerkelijke leer, in mijn opinie, op sommige punten scheefgegroeid is en vastgeroest zit. Dit boek probeert deze oude tradities te hervormen met een origineel en vernieuwend ideeëngoed.

Essentie

De lezer zal hier geen diepe theologische uitwerkingen vinden om de standpunten in dit boek te verantwoorden of te verduidelijken. De val van muggenzifterij en zelf gegraven kuilen van verborgen tegenspraken zijn hier bewust vermeden. Het gezond verstand en het onbevooroordeelde hart zal de lezer overtuigen wat aanvaardbaar is, en wat niet

Jezus' stijl

Ik gebruik regelmatig de uitdrukking “om het in Jezus' stijl te zeggen”. Ik leg uit waarom.

In de evangeliën wordt Jezus vaak lastig gevallen door Schriftgeleerden en Farizeeërs. Dikwijls gaat het over discussiepunten van de religieuze leer en gebruiken van die tijd. De geestelijke leiders waren toen ook al verzeild geraakt in kromme redeneringen en fundamentalistische denkpatronen. Telkens wanneer Jezus iets deed (met opzet) wat in strijd was met hun leer en opvattingen werd Hij aangevallen. In Zijn replieken gebruikte Jezus meestal de beginwoorden: "hebt gij niet gelezen", of, "wie van jullie". Hiermee pakt hij ze op hun kennis van de schrift, en in de gewoonten van hun persoonlijk leven.

Ik hoop dat de lezer vreugde mag vinden in dit boek, en een positieve beleving mag ervaren.

Veel leesplezier.

Daniel.

*Alle Bijbelcitaten zijn van de Nieuwe Bijbel Vertaling,
tenzij anders aangegeven.*

Over Exegese

Laten we om te beginnen iets zeggen over exegese. Exegese is namelijk de grootste bron van verkeerde dogma's. Door de exegese (tekstontleding) van Bijbelteksten kan men gemakkelijk tot een verkeerde uitleg van de Bijbel komen. Ik kan dit het best demonstreren met een voorbeeld.

Voorbeeld

Een ezel stoot zich geen tweemaal aan dezelfde steen

Bovenstaand gezegde is geen Bijbeltekst, maar het kan wel goed dienen als voorbeeld. Het is een bekend gezegde waarmee we willen uitdrukken dat we niet van zin zijn twee maal dezelfde fout te maken. Want, zelfs een dier dat met domheid geassocieerd wordt doet dat niet. Dat is de geest en de bedoeling van deze uitdrukking.

Het kan ook zo:

Als ik geen ezel wil zijn, moet ik mij juist wél tweemaal aan dezelfde steen stoten. Want een ezel stoot zich geen tweemaal aak dezelfde steen.

Dit is bizar, maar is enkel het resultaat van een kromme, maar logische redenering over de tekst. Men kan zich voorstellen dat dit met Bijbelteksten ook gemakkelijk kan gebeuren. Het dramatische hieraan is, dat de christelijke kerken ondertussen opgescheept zitten met een heleboel van die historisch verkeerd gegroeide exegese-monsters waar ze niet meer van onderuit kunnen,

1. omdat de Roomse Kerk zichzelf onfeilbaar verklaard heeft, en haar misgroeïingen niet kan herroepen.
2. de Protestants-Evangelische kerken vastgeroest zitten in hun denkbbeelden, en zichzelf niet willen / kunnen tegenspreken.

Ondertussen worden er wel een heleboel brave gelovigen gepest met verkeerde geestelijke principes en dogma's.

Nog een gevolg van het huwelijk tussen verkeerde exegese en zelfuitgeroepen onfeilbaarheid, en leerstellige koppigheid is dat er bij elk nieuw, idee over Bijbelse dogma's, er een afsplitsing "moet" komen. Omdat moeder de Kerk te koppig is, en / of het niet aandurft haar visie te wijzigen.

*Bedachtzaamheid zal je
behoeden, inzicht houdt de
wacht om je af te houden
van verkeerde wegen.
(Spreuken 2: 11-12)*

DEEL 1

Leerstellige knelpunten

God en geweld

In de serie God in de Lage Landen, had men het op zaterdag 13 september 2014, over God en geweld, waarbij men de relatie God-Kerk-geweld in vraag stelde. De vraagstelling werd bemoeilijkt door het, nog maar eens, verkeerd vertalen en interpreteren van een zeer bekende Bijbeltekst uit de tien geboden - Gij zult niet "doden" -. (Exodus 20:13, SV).

Persoonlijk.

De tien geboden, waaronder het gebod "gij zult niet doden", die Mozes gekregen heeft van de HEER, zijn allemaal geboden in de persoonlijke levenssfeer. Het zijn richtlijnen over de persoonlijke omgang met God, en de medemens. Het zijn richtlijnen die de persoonlijke verantwoordelijkheid aanspreken. Eén van die richtlijnen is dat we niet mogen "doden". Dit heeft veel mensen hun geweten belast bij legerdienst. Uit de reportage bleek, nog maar eens, dat het maatschappelijk debat, in verband met leger en oorlog, voor christenen bemoeilijkt wordt door dit gebod. Veel kan opgelost worden door de tekst van betrokken Bijbelvers juist te vertalen.

Moord

Het bewuste gebod spreekt niet over doden in het algemeen, maar over moord, listig doden voor eigen gewin. Het Hebreeuwse woord dat hier dikwijls vertaald wordt met doden is רָצַח (*ratsach*), wat moord betekent, zelfs sluipmoord kan betekenen. Dat brengt ons duidelijk in de persoonlijke levenssfeer. Het gebod zegt dus eigenlijk "gij zult niet moorden". De Septuagint, de Griekse vertaling, van een nog oudere, verloren gegane, Hebreeuwse tekst, geeft het Griekse woord φονεύσεις (*phoneuseis*) weer, wat letterlijk "moord" betekent. Gelukkig heeft de Nieuwe Bijbelvertaling (2004) dit gebod juist vertaald

met "gij zult niet moorden". Desondanks blijven nog veel christenen met de verkeerde vertaling "gij zult niet doden" worstelen.

Het Leger

Toen er nog verplichte legerdienst bestond zijn vele christelijke jongemannen, die voor de legerdienst werden opgeroepen, door dit verkeerd vertaald Bijbels gebod in gewetensproblemen geraakt. Immers, in het leger zouden ze leren hoe ze mensen moeten doden, en in het slechtste geval, actief worden in een oorlog. Dan zouden deze jongemannen wel verplicht zijn om te doden. De vraag is dan. Mag men als christen soldaat doden? Nu, wat soldaten betreft verwijs ik graag naar Lucas, waar soldaten zich laten dopen door Johannes de Doper en aan hem vragen wat ze moeten doen

Ook soldaten kwamen hem vragen: 'En wij, wat moeten wij doen?' Tegen hen zei hij: 'Jullie mogen niemand afpersen en je ook niet laten omkopen, neem genoeg met je soldij'. (Lucas 3:14)

Geen woord over het doden. Enkel het gebod van "wees een eerlijk soldaat".

Niet persoonlijk

Oorlog is nooit prettig. Als soldaat in militiedienst of als beroepsmilitair je leven gaan riskeren is geen hoopvol vooruitzicht. Hier gaat het echter om de vraag hoe het zit met het doden als christen soldaat.

Wanneer men opgeroepen wordt om het land te verdedigen en als soldaat moet gaan vechten ¹ voor het Vaderland, moet men geen gewetensbezwaren hebben. Je doodt als soldaat niet om persoonlijke redenen. Geen enkele soldaat wordt voor de recht-bank gedaagd voor het doden wanneer hij terugkeert uit een

¹ Dikwijls verplicht

oorlog. Het is wel anders wanneer een soldaat, in die oorlog, iemand doodt uit eigenbelang. Dan wordt het moord.

Zelfverdediging

De Bijbel geeft ons voorbeelden waarin Bijbelse figuren uit zelfverdediging geweld gebruiken. Om het in Jezus' stijl te zeggen...

Wel beste christenen, hebben jullie niet gelezen hoe Abraham zijn neef Lot gewapenderhand uit de handen van oorlogszuchtige koningen ging bevrijden, en nadien gezegend werd door priester Melchizedek, de koning van Salem (wat Vredevol betekent). (Genesis 14: 1-20)

En hebt gij niet gelezen hoe het volk Israël, op bevel van Mozes, ten strijde trok om zich te verdedigen tegen de aanval van Amalek. (Exodus 17:8-14)

Bijgevolg is het geoorloofd om het zijne, indien nodig, met geweld te verdedigen of terug te nemen.

God en seks

In de serie, God in de Lage Landen, had men het op, zaterdag 20 september 2014, over God en seks. Waarbij men de relatie, God, Kerk en seks in vraag stelde. Eens te meer, zo bleek uit de reportage, had de Kerk door een idee van een kerkvader, in dit geval Augustinus, zichzelf in een pijnlijke kramp gemanoeuvreerd, door een taboe op het seksuele leven te leggen.

Augustinus van Hippo.

Augustinus, die leefde in de vierde eeuw na Christus, (354-430), was bisschop van Hippo, een stad ten Noord-Oosten van Algerije, theoloog en filosoof. Hoe deze doodbrave en intelligente man tot het verketteren van seks kwam kan men lezen in zijn "Belijdenissen" waarin hij belijdt in zijn jonge jaren een rokkenjager, en seksverslaafde te zijn geweest.²

Na zijn bekering, worsteling met, en bevrijding van zijn "seksverslaving", kon hij niets beter bedenken dan dat zijn ervaring voor iedereen gold, en beschouwde hij seks als een hinderpaal naar het heilige leven voor God. Seks was een taboe geworden voor hem, en met hem voor de ganse Kerk. Natuurlijk moest dit Bijbels "gerechtvaardigd" worden. Dus bedenkt Augustinus het idee, dat de zondeval van Adam en Eva, de seksuele daad was. Als gezaghebbend theoloog van zijn tijd werd dit idee kritiekloos aanvaard. De doctrine, de kramp, de pijn was geboren, samen met vijftien eeuwen frustratie en schuldgevoel bij brave eerlijke mensen. Joepie.

De Bijbel

De Bijbel heeft nochtans genoeg teksten om Augustinus tegenwind te geven.

² De stadhouders van Christus, Peter de Rosa, pag.416-422

Om het in Jezus' stijl te zeggen.

Wel beste Augustinus heb je nooit gelezen hoe pas gehuwde jongemannen in Israël voor een jaar van legerdienst vrijgesteld werden om hun bruid "gelukkig" te maken.

*Als een man pas een vrouw heeft getrouwd, hoeft hij niet onder de wapens te gaan of enige dienst in het leger te verrichten. Hij is een jaar lang vrijgesteld en mag thuisblijven om zijn vrouw gelukkig te maken.
(Deuteronomium 24:5)*

En heb je niet gelezen dat God man en vrouw samengevoegd heeft met de bedoeling samen één vlees te zijn.

Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw, met wie hij één van lichaam wordt. (Genesis 2:24)

En beste Augustinus, ben je theoloog, maar ken je de geschriften niet. Heb je nooit gelezen wat Paulus zegt over seks in het huwelijk, en over onthouding.

U zegt dat het goed is dat een man geen gemeenschap met een vrouw heeft ³. Maar om ontucht te vermijden moet iedere man zijn eigen vrouw hebben en iedere vrouw haar eigen man. En een man moet zijn vrouw geven wat haar toekomst, evenals een vrouw haar man. Een vrouw heeft niet zelf de zeggenschap over haar lichaam, maar haar man; en ook een man heeft niet zelf de zeggenschap over zijn lichaam, maar zijn vrouw. Weiger elkaar de gemeenschap niet, of het moest zijn dat u er wederzijds mee instemt u enige tijd aan het gebed te wijden. Kom daarna echter weer samen; anders zal Satan uw gebrek aan zelfbeheersing gebruiken om u te verleiden. Ik zeg u

³ De Korintiërs hadden ook dit verkeerde idee opgevat.

dit niet om u iets op te leggen, maar om u tegemoet te komen. (I Korintiërs 7:1-6)

Seks is geen taboe

Het gelukkig maken van de bruid vermeld in Deuteronomium vierentwintig zal niet over pannenkoeken bakken gaan, maar eerder over het geluk van samen zijn, zelfs in het bijzonder om seksueel van elkaar te genieten. In Genesis is klaar en duidelijk

gesteld dat man en vrouw geschapen zijn "om" met elkaar seksuele omgang te hebben. Paulus moedigt ook seksuele omgang, in het huwelijk, aan. Men

kan dus zonder vrees stellen dat de Bijbel seksueel genot niet afkeurt, het zelfs als een geschenk ziet, en dat het (in het huwelijk) aangemoedigd wordt.

Masturbatie

Maar omdat Onan wist dat zo'n kind niet als zijn nageslacht zou gelden, liet hij telkens als hij met de vrouw van zijn broer gemeenschap had zijn zaad op de grond terechtkomen zodat hij geen nakomelingen voor zijn broer zou verwekken (Gen.38:9).

De Katholieke kerk

De Roomse Kerk heeft aan de hand van hierboven geciteerd Bijbelvers gemeend masturbatie te moeten demoniseren, omdat men dacht dat God de verspilling van het zaad strafte. Dit is echter niet de bedoeling van dit vers. Het gaat erom dat Onan het zwagershuwelijk niet wou toepassen om voor zijn overleden broer nageslacht te verzekeren, daarom was de Heer boos. De Katholieke kerk heeft hier dus zeer sterk het verkeerde accent gelegd in haar exegese.⁴

De Evangelische kerk

De Evangelische kerk die zich bewust is van de verkeerde Katholieke uitleg van bovenstaand Bijbelvers, heeft ook haar eigen bezwaren tegenover masturbatie. Als belangrijkste argument wordt aangehaald dat men zich als kerk geen masturberende Jezus kan voorstellen. Bijgevolg is het aan te raden om Jezus' voorbeeld te volgen. Dus worden de leden van de kerkgemeenschap sterk aanbevolen om niet te masturberen.

Dit vind ik een zeer flauw argument. Ik kan mij bijvoorbeeld geen vrijende Jezus voorstellen. Moet men daarom mannen verbieden om met hun vrouw te vrijen? Trouwens, Jezus was waarschijnlijk niet gehuwd. Moet men dan het huwelijk verbieden ook?

⁴ Zie exegese

De Bijbel

Leviticus heeft het enkele malen over de mannelijke zaadlozing.

Wanneer een man een zaadlozing heeft gehad, moet hij zijn kleren en zijn hele lichaam met water wassen en blijft hij tot de avond onrein. Alles van stof of leer waarop het zaad is terechtgekomen, moet met water worden gewassen en blijft tot de avond onrein. (Leviticus 15:16-17)

Dat het hier niet om een spontane zaadlozing, een natte droom gaat, blijkt uit de vermelding dat het zaad ergens op terecht komt, op een doek van stof of op leer. Dat duidt toch op een ejaculatie van de man door masturbatie? Temeer omdat de zaadlozing met een vrouw, apart, in het direct daaropvolgende vers besproken wordt.

Wanneer een man en een vrouw gemeenschap hebben gehad en er bij de man een zaadlozing heeft plaatsgevonden, moeten beiden zich met water wassen en blijven ze tot de avond onrein. (Leviticus 15:18)

Het enige gevolg van de mannelijke zaadlozing bij masturbatie is dat de man onrein is, enkele hygiënische handelingen moet verrichten, en na zijn reiniging weer zijn gewone leven verder zet. Heel wat anders dan de zonde en hel die de Kerk met masturbatie verbindt. Het enige geestelijke wat men eventueel in acht kan nemen is, om na het masturberen of vrijen, een tijdje te wachten voor men in gebed gaat, in de Bijbel leest, of naar de kerkdienst gaat. Kortom er op toezien dat men geheiligd en rein voor de Heer verschijnt.

Niet overdrijven

Al tweeduizend jaar belast de kerk zonder enige reden de mensen met schuld- en schaamtegevoel bij masturbatie. Het is duidelijk dat de Bijbel nergens iets zegt over het veroordelen van masturbatie. De kerk haar bezorgdheid komt voort uit subjectieve vooroordelen en verkeerde uitleg.

Masturbatie is zo natuurlijk als eten en drinken. De enige voorwaarde erbij is dat men niet overdrijft, zoals men ook met eten en drinken niet moet overdrijven. Men mag het eigen lichaam niet misbruiken. Als men zo doet hoeft men geen schuldgevoel te hebben.

Geen eeuwige straf

Het is zo dat de Bijbel, in een eerste indruk, en oppervlakkige lezing, spreekt van een eeuwige straf, een eeuwige pijniging. Eerst en vooral voor de duivel en zijn engelen, maar ook voor de goddelozen en onrechtvaardigen. We beseffen allemaal dat een straf in verhouding met de overtreding moet zijn. Hierom is een eeuwige pijniging te allen tijde buiten proportie. Geen enkele slechte daad door mensen begaan kan een eeuwige pijniging, rechtvaardigen.

Rechtvaardig

Aangezien God een rechtvaardige God is, zal Hij niemand tot eeuwige pijniging veroordelen? Wat voor misdaad kan een mens doen dat een eeuwige pijniging rechtvaardigt? Zelfs Hitler verdient geen eeuwige pijniging. Zou een rechtvaardige God zo een vreselijke rechtspraak toepassen? Om het in de stijl van Jezus te zeggen:

Wie van jullie, zal iemand levenslang pijnigen voor het stelen van een cent?

Gretig

Bij de opinies en uitleg hierover bij de geestelijke herders, die ik onderzocht heb, is het mij opgevallen hoe gretig de kerk is om de eeuwige straf /pijniging te rechtvaardigen met allerlei theologische, goed klinkende argumenten. De hoofdreden hierbij is, dat de kerk haar eigen verkeerde interpretatie van een eeuwige straf moet mooi praten om God aannemelijk te houden bij de gelovigen.

Zo een argument is bijvoorbeeld:

God is van eeuwigheid tot eeuwigheid (Psalm 90:2).